

AVIZ
**referitor la propunere legislativă pentru completarea art.139
din Legea nr.53/2003 - Codul muncii și a art.361 din
Legea nr.1/2011 a educației naționale**

Analizând **propunerea legislativă pentru completarea art.139 din Legea nr.53/2003 - Codul muncii și a art.361 din Legea nr.1/2011 a educației naționale**, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.Plx618/11.11.2019, înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D983/12.11.2019,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect completarea art.139 din Legea nr.53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu două noi alineate, alin.(1¹) și (1²), în vederea reglementării modalității de acordare și de recuperare a zilelor libere de sărbătoare legală religioasă creștină, prăznuite la date diferite de angajați aparținând unor alte culte.

Totodată este vizată și completarea art.361 din Legea nr.1/2011 a educației naționale, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou alineat, alin.(7), potrivit căruia, art.139 din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la sărbătorile legale libere și la modul de stabilire a acestora, se aplică asupra „întregului personal din învățământ, respectiv beneficiarilor direcți ai educației și formării profesionale”.

Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor organice. Semnalăm că pentru domeniul prevăzut în Constituția României, republicată, la art.73 alin.(3) lit.n) („organizarea generală a învățământului”), prima Cameră sesizată este Camera Deputaților, în timp ce pentru domeniul prevăzut de art.73 alin.(3) lit.p) („regimul general privind raporturile de muncă ...”), prima Cameră sesizată este Senatul.

Având în vedere că proiectul are ca obiect de reglementare domenii pentru care, potrivit art.75 alin.(1) din Constituție, cele două Camere ale Parlamentului au o competență funcțională diferită, devin incidente dispozițiile **art.75 alin.(4) și (5) din Legea fundamentală**.

În acest sens, trebuie avută în vedere **Decizia nr.747/2015**, prin care Curtea Constituțională a reținut că: *„Întrucât criteriile de partajare a competențelor celor două Camere, precum și modalitatea de soluționare a unor eventuale conflicte de competențe sunt expres prevăzute în Legea fundamentală, [...] fiecare Cameră a Parlamentului este obligată să aplice întocmai dispozițiile art.75 din Constituție” (Decizia nr.1.018 din 19 iulie 2010, precitată)*”.

Precizăm că prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. La art.I, referitor la textul preconizat pentru alin.(1¹) al art.139 din Codul muncii, pentru asigurarea unei succesiuni logice a soluțiilor legislative preconizate, propunem plasarea acestuia după actualul alin.(2), ca alin.(2¹).

De asemenea pentru respectarea art.38 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este necesară reformularea normei, întrucât *„Textul articolelor trebuie să aibă caracter dispozitiv, să prezinte norma instituită fără explicații sau justificări.”*

În vederea conformării la aceste exigențe normative, norma preconizată ar putea fi formulată astfel:

„Zilele de sărbătoare religioasă creștină în care nu se lucrează conform alin.(1) și care se serbează în date diferite, în

funcție de cult, se acordă fiecărui salariat potrivit cultului propriu”.

Referitor la textul preconizat pentru **alin.(1²) al art.139**, semnalăm că redactarea nu este conformă cerințelor art.36 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare referitoare la utilizarea unui *„limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie”*.

Totodată, semnalăm că, în actuala formulare, norma preconizată vizează exclusiv recuperarea zilelor libere de care angajații aparținând altor culte religioase legale creștine decât cel creștin-ortodox, care au beneficiat de dublarea numărului de zile libere acordate de angajator în conformitate cu prevederile art.139 alin.(1) și (1²), nefiind reglementată ipoteza juridică vizând recuperarea zilelor libere de care au beneficiat angajații aparținând unor alte culte religioase legale decât cele creștine care au beneficiat de zile libere atât pentru prăznuirea propriilor sărbători religioase, cât și de cele acordate persoanelor aparținând cultului creștin-ortodox. În consecință, pentru asigurarea egalității de tratament a tuturor angajaților, dar și pentru respectarea dispozițiilor art.24 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede *„Soluțiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare pentru a se evita lacunele legislative”*, este necesară revederea și reformularea normei.

Totodată, pentru respectarea prevederilor art.35 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la asigurarea unei succesiuni logice a soluțiilor legislative preconizate, propunem plasarea acestei norme după actualul alin.(3), ca **alin.(3¹)**.

Aceasta normă ar putea avea următoarea formulare:

„(3¹) Persoanele care au beneficiat de zilele libere, atât pentru sărbătorile religioase stabilite la alin.(1) pentru cultul creștin-ortodox, cât și pentru sărbătorile religioase anuale ale cultului de care aparțin, vor recupera zilele libere acordate

corespunzătoare cultului creștin-ortodox, pe baza unui program stabilit de angajator.”.

În consecință, **partea introductivă a art.I** se va modifica în concordanță cu observațiile formulate supra.

3. La **art.II**, referitor la textul preconizat pentru **alin.(7) al art.361** din Legea nr.1/2011 a educației naționale, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou alineat, semnalăm că prevederile art. 139 din Codul Muncii, act normativ având caracter de lege generală, sunt aplicabile și întregului personal din sistemul de învățământ, respectiv personalului didactic, didactic auxiliar și nedidactic, astfel încât, una dintre ipotezele juridice vizate de textul *de lege ferenda* are un caracter redundant, fiind necesară eliminarea acestei ipoteze.

În ceea ce privește restrângerea normei preconizate pentru alin.(7) al art.361 exclusiv la cea de-a doua categorie de beneficiari ai efectelor prevederilor art.139 din Legea nr.53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la *beneficiarii direcți ai educației și formării profesionale*”, categoria elevilor și studenților neputând fi vizată de aceste dispoziții, pentru asigurarea unei succesiuni logice a soluțiilor legislative preconizate și realizarea unei armonii interioare a actului normativ, este necesară reanalizarea locului acesteia în cuprinsul actului normativ de bază.

În acest sens, sugerăm eventuala modificare a art.94 alin.(2) lit.r) din actul normativ de bază, în sensul atribuirii în sarcina Ministerul Educației și Cercetării a obligației de stabilire a structurii anului școlar, ținându-se seama de sărbătorile legale religioase, fără trimitere la prevederile art.139 alin.(1) din Codul Muncii.

În consecință, **partea introductivă a art.II**, precum și **titlul**, se vor modifica în concordanță cu observațiile formulate supra.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr.